

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Fizjoterapia						
Profil studiów:	Praktyczny						
Forma studiów:	Stacjonarne						
Nazwa modułu:	Podstawy logopedii						
Kod modułu kształcenia:	MK_MF091						
Rodzaj modułu kształcenia:	Fakultatywny						
Rok studiów:	2	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr:	4	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	2	10	20				
Forma zaliczenia:	Zaliczenie na ocenę						

Autor programu:

mgr Paulina Wojtaszewska

Cele kształcenia:

Cel 1: Wprowadzenie do zagadnienia zaburzeń procesu mowy oraz zapoznania z podstawami logopedii jako dziedziny diagnostyczno-terapeutycznej.

Cel 2: Poznawanie technik/instrumentów diagnostycznych i terapeutycznych.

Cel 3: Odniesienie do międzynarodowych standardów medycznych oraz praca w zespole terapeutycznym.

Wymagania wstępne.

Student posiada wiedzę z zakresu anatomii i fizjologii narządu mowy.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Zna podstawy biologiczne mowy. Wyjaśnia zasady powstawania mowy.

EK2: Potrafi sklasyfikować zaburzenia mowy zgodnie z międzynarodowymi standardami. Zna niezbędną do tego terminologię medyczną.

Umiejętności:

EK3: Posiada i potrafi wykorzystać własne umiejętności logopedyczne w celu nauczania pacjenta fizjologicznego wytwarzania mowy. Korzysta ze specjalistycznych metod.

EK4: Potrafi posługiwać się międzynarodową klasyfikacją funkcjonalności ICF w zakresie logopedii

EK5: Potrafi zaplanować kontynuację terapii oraz współudział innych specjalistów.

Kompetencje społeczne:

EK6: Student potrafi pracować w zespole terapeutycznym zachowując zasady bezpieczeństwa i higieny pracy. Dbą o samorozwój i podnoszenie kwalifikacji.

Treści kształcenia:**Wykłady:**

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Zakres zainteresowań i przedmiot badań logopedii. Profilaktyka logopedyczna: definicja i cele. Model opieki logopedycznej w Polsce.	1
W2	Biomedyczne i neurologiczne podstawy diagnozy i terapii logopedycznej. Psychologiczne podstawy logopedii.	1
W3	Typologia zaburzeń komunikacyjnych u dzieci i dorosłych. Podstawy diagnostyki i terapii logopedycznej	2
W4	Zakłócenia i zaburzenia rozwoju mowy. Diagnoza i terapia opóźnionego rozwoju mowy. Diagnoza i terapia zaburzeń artykulacji (dyslalii). Zaburzenia dyzartryczne u dzieci i dorosłych. Afazja, dysfazja dzieci i dorosłych. Diagnoza i terapia.	2
W5	Diagnoza i terapia komunikacji upośledzonych umysłowo	1
W6	Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu. Diagnoza i terapia osób jękających się. Diagnoza i terapia osób z zaburzeniami głosu.	2
W7	Podsumowanie. Test zaliczeniowy.	1

Ćwiczenia:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
C1	Kryteria diagnostyczne stosowane w ocenie rozwoju psychoruchowego.	2
C2	Ocena logopedyczna noworodka. Ocena i modyfikacja przebiegu czynności pokarmowych. Masaż logopedyczny twarzy i ciała niemowlęcia.	3
C3	Zasady badania mowy wczesnodziecięcej. Diagnostyka wieku mówienia i wieku rozumienia mowy według Monachijskiej Funkcjonalnej Diagnostyki Rozwojowej. Profilaktyka logopedyczna u dzieci w wieku przedszkolnym: prawidłowy rozwój mowy a patologia, stymulacja rozwoju mowy, korekta wadliwej artykulacji. Zajęcia grupowe dla dzieci w wieku przedszkolnym	4
C4	Ustno-twarzowa terapia regulacyjna według R. Castillo-Moralesa.	2
C5	Ćwiczenia aktywizujące prawidłowe połykanie, techniki oddychania dla pacjentów z nieprawidłowym napięciem mięśniowym	2
C6	Rehabilitacja osób z implantami ślimakowymi. Rehabilitacja osób po całkowitym usunięciu krtani. Rehabilitacja osób wentylowanych mechanicznie.	3
C7	Emisja głosu.	4

Metody kształcenia:

1. Wykład
2. Dyskusja.
3. Ćwiczenia praktyczne.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	30
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	10
Przygotowanie się do kolokwium	0
Przygotowanie się do egzaminu	0
Inne	10
Razem	50
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	1

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Zaliczenie pisemne – test Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednie postępowanie fizjoterapeutyczne w stosunku do pacjentów z uszkodzeniem aparatu mowy. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,5 – Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, z niewielką pomocą prowadzącego dobiera i wykonuje odpowiednie postępowanie fizjoterapeutyczne w stosunku do pacjentów z uszkodzeniem aparatu mowy. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,0 – Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, ze średnią pomocą prowadzącego dobiera i wykonuje odpowiednie postępowanie fizjoterapeutyczne w stosunku do pacjentów z uszkodzeniem aparatu	EK3, EK4, EK5

mowy. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,5 – Student uczestniczy w zajęciach i wykonuje postępowanie fizjoterapeutyczne w stosunku do pacjentów z uszkodzeniem aparatu mowy wymagające korekty ze strony prowadzącego. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,0 – Student uczestniczy w zajęciach i wykonuje postępowanie fizjoterapeutyczne w stosunku do pacjentów z uszkodzeniem aparatu mowy wymagające dużej korekty ze strony prowadzącego. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 2,0 – Student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowane postępowanie fizjoterapeutyczne jest niepoprawne merytorycznie, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,5 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 4,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 3,5 – Prawie zawsze jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 3,0 – W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. 2,0 – Nie wykazuje zrozumienia dla potrzeb osoby chorej. Nie potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole, nie uwzględnia zasad etycznych fizjoterapii.	EK6

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:**Ocena formująca:**

- zaliczenie na ocenę
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K_W01 K_W09	Cel 1, 3	W1-5	Wykład	Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK2	K_W17 K_W33	Cel 1, 3	W1-5	Wykład	Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK3	K_U01 K_U02 K_U11	Cel2	C1-7	Ćwiczenia praktyczne. Dyskusja	Aktywność w czasie zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK4	K_U10	Cel2,3	C1-7	Ćwiczenia praktyczne Dyskusja	Aktywność w czasie zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK5	K_U35	Cel3	C1-7	Ćwiczenia praktyczne Dyskusja	Aktywność w czasie zajęć Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK6	K_K01 K_K06 K_K09	Cel3	C1-7	Ćwiczenia praktyczne Dyskusja	Aktywność w czasie zajęć.

Literatura podstawowa

1. Demelowa G. , Elementy logopedii , Warszawa 1979.
2. Diagnoza i terapia zaburzeń mowy, red. T. Gałkowski i in., Lublin 1993.
3. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003, t. 1-2.
4. Zaburzenia mowy. Mowa, teoria, praktyka, red. S. Grabias, Lublin 2001.
5. Jastrzębowska G. , Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, Opole 1998.
6. Kaczmarek L. , Kształtowanie się mowy dziecka, Lublin 1953.
7. Kaczmarek L. , Model opieki logopedycznej w Polsce, Gdańsk 1991.
8. Kaczmarek L. , Nasze dziecko uczy się mowy, Lublin 1966.
9. Kania S.T. , Szkice logopedyczne, Warszawa 1982.
10. Milewski S., Kaczorowska-Bray K., Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii i praktyki, Gdańsk 2012.
11. Skorek E. M., Z logopedią na ty. Podręczny słownik logopedyczny, Kraków 2000.
12. I. Styczek, Logopedia, Warszawa 1980.

Literatura uzupełniająca

1. Demelowa G., Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola, Warszawa 1978.
2. Dramska D., Proces instytucjonalizacji zawodu logopedy w Polsce. Zarys problemu. Katowice 2001.
3. Grabias S., Mowa i jej zaburzenia, „Audiofonologia” 1997, t. 10.
4. Grabias S., Typologie zaburzeń mowy. Narastanie refleksji logopedycznej, „Logopedia” 1996, nr 23.
5. Jastrzębowska G., Podstawy logopedii dla studentów logopedii, psychologii, pedagogiki, filologii, Opole 1998.
6. Kształcenie logopedyczne: cele i formy, red. E. Łuczyński, Gdańsk 2000.
7. Surowaniec J., Przedmiot logopedii, „Logopedia” 1994, nr 21.